Corydoras nijsseni - Nijssen páncélosharcsája

ELSŐ LEÍRÓJA:	Sands, 1989
CSALÁD:	Callichthyidae
MÉRET:	5 cm
C°:	22-27
pH°:	5,5-7
Nk°:	0-12
HELYIGÉNY:	60 liter
VISELKEDÉS:	békés, csapatos
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	alsó szint
ÉLETTARTAM:	6-8 év
TERM.VÉD.:	felméretlen

Corydoras nijsseni
Nijssen páncélosharcsája
(Sands, 1989)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Corydoras nijsseni – Nyerges páncélosharcsa elterjedési területe (Map)

Brazília közép-amazóniai területén fordul elő, a Rio Negro felső folyásvidékén, mellékfolyókban.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Az ’Elegans-csoportba’ tartozó faj, vagyis az ötös számú leszármazási vonal tagja. Az ’Elegans-csoport’ fajainak többségét nehéz egymástól megkülönböztetni, ez alól azonban a *C. nijsseni* valamelyest kivételt jelent.

Alkatában egy kisebb-közepesebb termetű faj, kicsi és lekerekített fejjel, a farka felé keskenyedő farktővel. Színezete meglehetősen variábilis. Alapvetően egyfajta ezüstös szín a test alapszíne, melyen

különböző mintákat találunk. Leginkább a háton és a szem magasságában (egészen a fejtetőig) mutat sötét rajzolatot, és a legtöbb hal rozsdás-narancsos tarkófoltot visel. Egyes változatok háti mintája keskeny és egészen fekete (a szemfolttal együtt), és egész erősen narancsos a tarkófoltjuk, ami nagyban emlékeztet például a *Corydoras adolfoi*, *C. burgessi* és *C. duplicareus* fajokra. Akad azonban olyan populáció is, ahol a tarkófolt alig kivehető, halványsárgás árnyalatú csupán. A háti minta is lehet egészen vastag, közel az oldalvonalig lefutó is, néha nem is teljesen összefüggő, hanem némi rajzolat is megjelenik benne. A színe sem mindig egyöntetű fekete, van, hogy szürkés és barnás komponenst is visel.

A rokon 'Elegans-csoportbeli' fajoktól megkülönbözteti a kiterjedt hálózatos minta és oldalcsíkok hiánya, valamint a tarkófolt megléte, a klasszikus „rozsdafoltos", fent nevezett fajoktól pedig a sötét mintabeli különbségek alapján különíthető el.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

Nijssen páncélosharcsája a Rio Negro folyásvidékén terjedt el, mely klasszikus esőerdei, feketevizes folyó. Élőhelyén a körülményeket a lágy és savanyú víz jellemzi, sok oldott cser- és huminsavval, talajra hullott falevelekkel, és aránylag meleg vízzel. Ezeket a természeti sajátosságokat célszerű leutánoznunk, ha élethű módon szeretnénk harcsáinkat tartani. Az akváriumban született példányok ugyan ellenállóbak, a vadonfogott halak kicsit több odafigyelést igényelnek.

60 litertől felfelé már tarthatjuk halainkat, persze minél nagyobb az akvárium, annál könnyebb beállítani a megfelelő értékeket. 25-26 °C-os hőmérséklet ideális a hosszú távú tartásához. Érdemes vizét lágyítani, vagy valamilyen arányban ozmózvízzel, ioncserélt vízzel keverni, kiváltképp, ha csapvizünk keményebb. Legideálisabb, ha 10 nk körül tudjuk tartani a keménységet. A kémhatás tekintetében alapvetően egy semleges körüli érték már megfelelő lehet, de vadon gyűjtött állatok egészségének érdekében célszerű alacsonyabb pH-t beállítani, pl. pH 6 körül, de kicsivel még akár ez alá is mehetünk.

A medence berendezésekor ügyeljünk, hogy finom homoktalaj kerüljön bele, mert a durvább kavics, éles szélű söder lekoptatja halaink bajuszszálait. Bátran szórjuk meg gazdagon falevéllel az akváriumot – a belőlük kioldódó szerves savak segítik az optimális vízminőség beállítását, és elszínezik a vizet, ami még élethűbbé varázsolja azt. Ezen túlmenően jó búvóhelyet is jelentenek harcsáink számára. Átlagos növényesítéssel beérik, az ágakból, uszadékokból, esetleg nagyobb kövekből álló dekorációt pedig bátran alakítsuk ízlésünk szerint. Mindazonáltal érdemes lehet néhány tő Echinodorust beültetni, szívesen gyülekeznek nagyobb növények tövében, levelein.

Könnyedén társítható, békés faj. Kimondottan ideális lakótárs pontylazacok (például vörös neonhalak, vörösfejű pontylazacok) és törpesügérek mellé. Számos olyan dél-amerikai halat találunk a fenti csoportokban, melyek szintúgy a kissé savanyú, lágy, esőerdei vizet kedvelik, így szép és élethű akváriumokat építhetünk. Legalább 6 példányt tartsunk együtt belőlük!

Általában elfogadják a száraz eledeleket, így a talajra süllyedő harcsatablettákat, más halak által meghagyott lemezes tápokat is. A kedvencük azonban az élő tubifex, ebből sokat képesek egyszerre is elfogyasztani és nagyon jó kondícióba hozza őket szaporítás előtt – ha van lehetőségünk, kínáljuk meg vele rendszeresen harcsáinkat. Adott esetben ez helyettesíthető, pótolható szúnyoglárvával, artémiával, grindállal vagy akár apróra vágott földigilisztával is.

Az ivarok, mint minden más Corydoras esetében, e fajnál is leginkább méretkülönbségek alapján állapíthatóak meg. A nőstények teltebbek és valamivel nagyobbak a hímeknél. Egy nőstényhez két hímet számítsunk. A 18-20 liter körüli szaporító akváriumot töltsük fel 24-25 °C-os, lágy (kb. 2-6 nk) és kissé savanyú (6,2-6,5 pH) vízzel. Az ívatás előtt természetesen kapjanak bőséges élő eleséget a halak. Kitehetőek talaj nélküli és vékony, finom homoktalajjal ellátott akváriumba is – ha itt akarjuk nevelni őket, akkor érdemes egy keveset használni. Egy marék jávai mohát is helyezhetünk a medencébe, amit érdemes szivacsszűrővel szűrni. Az ívást beindítani egy hideg vizes vízcserével lehet általában – 60-70%-ot cseréljünk az akvárium vizéből akár 18 °C-osra is, s ezt naponta ismételjük az ikrarakás bekövetkeztéig. Ikráikat kis csoportokban az üvegre, esetleg a növények közé helyezik. Mivel a szülők elfogyaszthatják az ikrákat, érdemes elkülöníteni őket: vagy a tenyészállatokat áthelyezve másik akváriumba, vagy pedig az ikrákat összegyűjtve. A keltető vízbe tegyünk kevés xanthakridint a penészedés meggátlására, de jó szolgálatot tehet ilyenkor egy kevés égertoboz vagy tőzeg kiáztatott leve is. A kelési idő 3-4 nap, majd további kb. ugyanennyi nap szükséges az elúszásig. Az elúszó ivadékok frissen kelt sórákkal indíthatóak, de mikroférget, banánférget is kaphatnak. Később térjünk át az aprított tubifexre, és ügyeljünk a részleges kis vízcserékre, melyekkel fenntarthatjuk a megfelelő vízminőséget.

Nevét Dr. Han Nijssen után kapta.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

C111

syn: *Corydoras elegans nijsseni.*

Eng: Nijssen Cory, Nijssen's Cory.

Egyéb köznevei: Pancéřníček Nijssenův, Nijseno šamukas

KATEGÓRIÁK:

Akváriumi halak, Harcsafélék

KULCSSZAVAK:

1989, Harcsafélék, Callichthyidae, Sands, Corydoras nijsseni, Akváriumi halak, Nyerges páncélosharcsa, akvarisztika

JELLEMZŐK:

Amerika, békés rajhal, hőigényes (25-30 °C), közepes méretű 5-10 cm, hosszú életű 6 év fölött, savas (6pH alatt), közepesen áramló vízi, fekete vízi, alsó szint, lassan mozgó vízi, igenlágyvízi (0-5°Nk), közepesen aktív mozgású, Kelet-Dél-Amerika, lágyvízi (5-10 Nk°), mindenevő, közepes hőigényű (20-25°C), átlagos növényzetigényű, közepesen keményvízi (10-15°Nk), lassú mozgású, közepesméretű akvárium (50-100 literig), Amazónia, barna vízi, Dél-amerika, félsavas (6-6.5 pH).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

Ian A. M. Fuller, Hans-Georg Evers: **Identifying Corydoradinae Catfish**
https://www.planetcatfish.com/common/species.php?species_id=259
http://www.scotcat.com/callichthyidae/c_nijsseni.htm https://www.l-welse.com/reviewpost/showproduct.php/product/524 https://www.seriouslyfish.com/species/corydoras-nijsseni/

Írta: Liziczai Márk
Katalógusba került: 2008-06-03 09:01:16
Legutolsó frissítés: 2020-04-22 14:05:13
Katalógus ID: 4126
Oldal linkje: https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/harcsafelek/corydoras-nijsseni.html

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva